

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. гр. Своге, общ. Своге, обл. София , 29.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СВОГЕ в публично заседание на двадесет и седми ноември, през две хиляди и двадесета година в следния състав:

Председател: Румен А. Стойнов

Секретар: Мария Н. Тодорова Кръстанова

като разглежда докладваното от Румен А. Стойнов Административно наказателно дело № 20201880200167 по описа за 2020 година

и за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл. 59 – чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за българските лични документи (ЗБЛД). Образувано е по жалба подадена от П. Л. С. от гр. С., ул. „...” № , ЕГН *****, против Наказателно постановление № 180 от 11.08.2020 г., издадено от началника на РУ - Своге, с което на жалбоподател я е наложено административно наказание на основание чл. 80, т. 5 ЗБЛД – глоба в размер на 300 лева.

Жалбоподателят твърди, че наказателното постановление (НП) е издадено въз основа на порочен акт за установяване на административно нарушение (АУАН). Същият не отговаря на изискванията и не съдържа реквизитите по чл. 42 ЗАНН, като е съставен от лице без представителна власт и не е подписан от свидетел. Поддържа се, че наложеното административно наказание е явно несъответстващо на допуснатото административно нарушение. По изложените съображения П. С. иска НП да бъде отменено изцяло или глобата да се намали до предвидения в закона минимум, като в открито съдебно заседание защитникът му

излага допълнителни аргументи в подкрепа на жалбата.

Административнонаказващият орган не изразява становище по редовността, допустимостта и основателността на жалбата. Не се явява и не се представлява в откритото съдебно заседание проведено на 27.11.2020г.

Към делото е приобщена административната преписка по обжалваното НП и е разпитан един свидетел.

От събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, съдът прие за установено следното от фактическа страна :

На 04.08.2020 г., около 14,45 часа, в гр. С. на път II-16 в местността „...“, разпитаният от съда свидетел Н. К., заедно с колегата си Ц. Г., двамата служители на ..., спрели за проверка автомобил, в който се возел като пътник П. Л. С.. Последният, при поискване, не представил никакъв документ за самоличност. На място бил съставен АУАН за нарушение на чл. 6 ЗБЛД, който бил подписан от жалбоподателя и от свидетеля К., което е удостоверено с подписите им. На 11.08.2020 г. е издадено обжалваното НП. В него фактическата обстановка е описана по следния начин : „ ... на 04.08.2020 г., около 14,45 часа, в гр. С. /местност „...“/ при извършена проверка не представя документ за самоличност“. По този начин в НП не е посочено кой е поискал от жалбоподателя да представи документ за самоличност (кой е извършил проверката), което съответно той не е изпълнил. В АУАН е налице по-голяма конкретика, тъй като е посочено, че проверката е полицейска.

Освен така изложеното, съдът констатира, че в АУАН и в НП нарушението е описано като непредставяне на документ за самоличност. Според чл. 80, т. 5 ЗБЛД наказание се налага на този, който не представи български личен документ. Български лични документи са не само документите за самоличност, но и свидетелство за управление на моторно превозно средство и документи за пребиваване.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи :

Правилото за съдържанието на НП по чл. 57, ал. 1 ЗАНН изисква наказващият орган да опише нарушението със съставомерните му елементи от

обективна страна. Посочената правна квалификация задължава органа да посочи при поискване от кого наказаното лице не е представило български личен документ, а не документ за самоличност. Наказващият орган е длъжен да посочи това, с оглед изследване на компетентността на лицето поискало документа. Само при поискване от компетентните длъжностни лица, и то определени със закон, гражданите са длъжни да представят български личен документ и по този начин да удостоверят своята самоличност, защото това поискване е направено в рамките на установените законови правомощия на тези лица и следователно действията им са правомерни, изпълними и водещи до санкциониране на отказа.

От разпита на свидетелите, чиито показания съдът кредитира, безспорно се установява, че жалбоподателят е извършил виновно деяние, обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред, с което е нарушил установения ред на държавно управление, но установените в хода на съдебното производство съставомерни за отговорността факти и обстоятелства, според настоящия съдебен състав не могат да санират липсата на съставомерно описание от обективна страна в НП на нарушението.

С оглед на изложеното съдът приема, че наказателното постановление подлежи на отмяна, защото за разлика от разпоредбата на [чл. 53, ал. 2 ЗАНН](#), която позволява нередовностите в АУАН да бъдат преодоляни, стига по безспорен начин да е установено извършването на нарушението, авторството на извършеното нарушение и вината на извършителя, всяка нередовност в НП е винаги съществено нарушение от категорията на неотстранимите и самостоятелно и достатъчно основание за отмяна, тъй като внася съмнение относно предмета на административното нарушение и неговите признаци, и нарушава правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана с него. Неясното обвинение винаги води до нарушаване правото на защита на нарушителя и е самостоятелно основание за отмяна на НП.

Освен така изложеното, съдът приема, че е налице и още едно основание за отмяна на обжалваното НП. Разпоредбата на чл. 82 ЗБЛД определя, че за маловажни нарушения по този закон се прилага разпоредбата на чл. 28 ЗАНН или се налага глоба по квитанция до 20 лева от упълномощените за това длъжностни лица. Задължението за извършване на такава преценка следва и от разпоредбата на чл. 53, ал. 1 ЗАНН. Наказващият орган е следвало да извърши преценка относно приложимостта на чл. 28 ЗАНН, като в противен случай е следвало да изложи обстоятелства и посочи доказателства, които да изключат неговото

приложение. В тази насока не са изложени никакви съображения от издателя на НП, което от своя страна съществено засяга правата на наказаното лице. Нарушението е извършено в светлата част на деня, в населеното място където С. живее, като той е бил пътник в спряно за проверка превозно средство. Също така началникът на РУ Своге не се е аргументирал защо е наложил максималното по размер наказание, след като не се събраха никакви данни, които да обосновават това.

По изложените съображения и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, съдът

РЕШИ:

Отменя Наказателно постановление № 180 от 11.08.2020 г., издадено от началника на РУ - Своге, с което на П. Л. С. от гр. С., ул. „...” № , ЕГН *****, на основание чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните. Жалбата се подава чрез Районен съд Своге.

Съдия при Районен съд – Своге: _____